

1893-11-09

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 8

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10733>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής και εκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΑΓΟΓΗ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' αποκοπήν.

Άρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ
Νέου Ἐθνικοῦ καταχωρίζονται δωρεάν.
Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώ-
μας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΛΗΡΟΤΕ
Ἐτήσια ἐν Κύπρῳ Σελίνια..... 8
Ἐν τῷ ἔξωτῳ..... 10
Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν
ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀποδείξις πληρω-
μῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Ἐν Κύπρῳ, δυστυχῶς, οὐδὲν ὑπάρχει ἐκ τῶν φιλανθρωπικῶν ἐκείνων ἰδρυμάτων, ἅτινα βλέπομεν ἐν πολλαῖς χριστιανικαῖς κοινότησιν, ἀπύγασμα τῶν εὐαγγελικῶν ἀρχῶν. Δὲν θέλομεν γὰρ χαρακτηρίσωμεν τὸν κυπριακὸν λαὸν ὡς ἀνελεήμονα ἢ ἀνοικτίρμονα πρὸς τὰ πλάσματα τὰ ἐσειρημένα δυνάμεων πρὸς ἀτομικὴν τῶν συντήρησιν, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ τρόπος μεθ' οὗ παρέχει αὐτοῖς τὴν ὑλικὴν του βοήθειαν, παραβαλλόμενος πρὸς τὰς μεθόδους, ἃς ἐπένοησαν οἱ ἀνθρώποι τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν ἀποδεικνύεται ἥμισυ εὐεργετικὸς. Ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ ὑπάρχουσι τὰ λεγόμενα φιλανθρωπικὰ καταστήματα, ὅσον πτωχοκομεῖα, τυρλοκομεία, βρεφοκομεία κλπ. κλπ., ἐν οἷς πᾶν πλάσμα, ὅπερ ὑπέπεσεν ὑπὸ τὴν δυσμενείαν τῆς τύχης ἀνακουρίζεται ἐκ τῶν ἀρορήτων κακουχιῶν. Ἀλλ' ἡ Κύπρος δὲν ἔχει γὰρ ἐπιδείξει τοιαῦτα, καὶ ἀν παραδεχθῶμεν ὡς ὀρθὴν τὴν ἀρχὴν ὅτι αἱ πράξεις ἐκάστου ἀνθρώπου εἶνε τὸ κάτοπτρον τῆς ψυχῆς αὐτοῦ μετὰ δυσθυμίας, βεβαιῶς. Ἡ ἔδωκεν ὅτι θὰ χαρακτηρισθῶμεν ἥμισυ κολακευτικῶς.

Ἐπειδὴ πάντες οἱ ὁπωσούν δυνάμενοι νὰ κερδίζωμεν ἀγέτως τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἔχομεν ἀπαραίτητον καθήκον νὰ μὴ μὲνωμε ἀπαθείς πρὸ τῶν ταλαιπωριῶν τῶν ἀδυνάτων ὁμοίων μας, ἀλλὰ πᾶση δυνάμει νὰ συμβάλλωμεν εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἀνέσεως αὐτῶν, διὰ τοῦτο δέον νὰ σκεφθῶμεν ἐνδιαφερόντως περὶ ἰδρύσεως φιλανθρωπικῶν καταστημάτων συντηρουμένων δι' ἰδιωτικῶν συνδρομῶν, παρεχομένης ἅμα τῆς ἀναγκαίας βοήθειας ἐκ μεραῦς τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις καλὸς φιλανθρωπος καὶ χριστιανικῆ, ὡς φημίεσθαι, ἔχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι δὲν θέλει κατατάξῃ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὴν σειράν ἐκείνων, περὶ ὧν οὐδὲ κἂν θεωρεῖ καλὸν νὰ σκέπτηται. Ὅσοιαν

κακὴν ἐντύπωσιν δύναται νὰ προξενήσῃ εἰς τινὰ ξένον ἢ νῦν ἐν τῷ τόπῳ ἐπικρατοῦσα κατάσταση, πᾶς τις δύναται νὰ τὸ φαντασθῇ. Σχεδὸν καθ' ἐκάστην, ἰδίᾳ δὲ ἀνά πᾶν σάββατον, αἱ ἀγυαὶ τῶν πόλεων τῆς Κύπρου πλημμυροῦσιν ἐπαιτῶν προκαλούντων τὸν οἶκτον καὶ τῆς μάλλον ἐσκληρυνμένης καρδίας. Δὲν ἐπρεπεῖν ἀρὰ γὰρ ἀπὸ πολλοῦ νὰ προνοήσωμεν ὑπὲρ τῆς ἀνακουρίσεως τῶν πλάσμάτων τούτων, ἀφοῦ μάλιστα σχεδὸν ἅπας ὁ ἔγχωριος τύπος ἐπανεληττημένως ἤγειρε φωνὴν ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ τούτου σκοποῦ; Καθῆκον παντὸς φιλανθρώπου εἶνε νὰ μὴ κηδῆται μόνον τῆς εὐζωίας αὐτοῦ, ἀλλὰ νὰ συντρέχῃ καὶ εἰς τὰς δυστυχίας τῶν ὁμοίων του. Τοῦτο ἐπιτάττει ἡμῖν ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως, καὶ φρονούμεν ὅτι πρέπει ἀνεῖν ἀναβολῆς νὰ ἐπιδιώξωμεν τὸν ἱερὸν τοῦτον σκοπὸν, δι' ἡμελημένως προσενεχθέντες, ἐθεωρήσαμεν ἄχρι τοῦδε ὡς ἄσχετον πρὸς τὰ τοῦ χριστιανικοῦ καθήκοντα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Κύριε Συντάκτη τοῦ «Νέου Ἐθνικοῦ». Ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τοῦ παρελθόντος φύλλου τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος περιγράφοντες τὴν κατάστασιν τῶν κυπριακῶν προϊόντων καὶ τοῦ ἐμπορίου τῆς νήσου ἐλέγετε οὖν ἄλλοις ὅτι «εἰς βελτίωσιν τῆς ἐνεστῶσης δυσχεροῦς κατάστασεως θεωρεῖται συντελεστικὸν καὶ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ νῦν ἐν χρῆσει σπόρου δι' ἄλλου ἀρίστης ποιότητος, ὃν δίκαιον νὰ παράσῃ ἡ Κυβέρνησις τοῖς γεωργοῖς ἀνεῖ κέρδους».

Τοιοῦτο μέτρον λαμβάνομενον ὑπὸ πατρικῆς κυβερνήσεως ἤθελεν ἐπιφέρει ἀναμφιβόλως σωτήρια ἀποτελέσματα, ἀλλὰ τὸ παρελθὸν τῆς κυπριακῆς κυβερνήσεως δὲν πείθει, δυστυχῶς, ἡμᾶς ὅτι αὕτη φροντίζει ἐλλιχνῶς ὑπὲρ τῆς γεωργικῆς τάξεως τοῦ τόπου. Ὅτε ἄλλοτε ἐδάνεισε σπόρον εἰς τινὰς γεωργοὺς ἔδωκεν αὐτὸν ὑπὸ τὸν ἔρον νὰ τῇ ἐπιστραφῇ ὁ διπλάσιος. Καὶ λίαν εὐλόγως ἠγέρθησαν τότε παράπονα ἐν τῇ βουλῇ ὑπὸ τῶν φιλοπατριδῶν

τοῦ λαοῦ ἐκπροσώπων, ἡ δὲ Κυβέρνησις δικαιολογούσα τὴν πράξιν τῆς εἶπεν ὅτι κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτῆς ἡ ἀξία ἐνὸς κοιλῶσ σίτου, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐδάνειζεν αὐτὸν θὰ ἦτο ἴση πρὸς τὴν ἀξίαν δύο κοιλῶν τοῦ συγκομισθησομένου κατὰ τὸ θέρος προϊόντος. Φρονῶ ὅτι Κυβέρνησις πατρικὴ οὐδέποτε θὰ ἔκαμνε τοιοῦτούς ὑπολογισμοὺς, ἐπὶ προδήλῳ ζημίᾳ τῶν αὐτῶν γεωργῶν. Ὡς βλέπετε, ὁσάκις ἐπικαλεσθῶμεν τὴν βοήθειαν αὐτῆς προτείνει ἡμῖν ὄρους ἀύστηρους, ὥστε μικρὸν κατὰ μικρὸν θέλει ἐπέλθῃ ἐποχῇ, καθ' ἣν δὲν θὰ ὑπάρχῃ φόβος νὰ ἐνοχλῶμεν αὐτήν.

Ἐάν ἡ κυβερνήσις παρείχεν ἐξ ἐλλιχνῶν διαθέσεων τῆ γεωργία τὴν προστασίαν καὶ ἀρωγὴν αὐτῆς, ὁ τόπος ἐντὸς μικροῦ διαστήματος θὰ προήγετο εἰς βαθμὸν λίαν ἐπιζήλον. Ὁ ἐπιφανὴς ἱστοριογράφος τῆς Κύπρου κόμης δὲ Μᾶς Λατρεῖ ἐν ἐπιστολῇ αὐτοῦ πρὸς τὸν φιλοκύριον κ. Κάρολον Λάγκοκ ἀποφαίνεται ὅτι «ἡ Κύπρος δὲν δύναται ν' ἀγαθὰ ἐκ τῶν συμφορῶν τῆς τουρκικῆς βαρβαρότητος εἰμὴ διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν γεωργικῶν πύρων τῆς καὶ οἱ πέρι αὐτοῦ εἶνε λαμπροί. Δότε ὑδωρ τῇ Κύπρῳ καὶ οἱ ἀγροὶ αὐτῆς θὰ σᾶς ἀναδώσωσι πεταμοὺς χρυσοῦ διὰ τῶν θαυμασιῶν αὐτῶν συγκομιδῶν σίτου, βᾶμβακος, ἐλαίου, μετὰ τῆς καὶ οἴνων ἀπαραμύλων».

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΓΑΛΛΙΑΣ (ΗΜΕΤΕΡΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ.)

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥΛΩΝΟΣ ΑΙΕ, 19 Ὀκτωβρίου 93.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐ-ομάζομαι νὰ σᾶς περιγράψω τὴν ἐπίσημον τελετὴν, ἥτις ἐγένετο ἐν Τουλῶνι, αἱ φωναὶ, αἱ ζητωκραυγαὶ καὶ ὁ θόρυβος τῆς πόλεως ταύτης ἀντηχοῦσιν εἰσέτι εἰς τὰ ὦτά μου. Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπισήμως ἐγνώσθη ὅτι Ρωσικὸς στόλος διευθύνεται πρὸς τὰς Γαλλικὰς ἀκτᾶς, ἅπασα ἡ Γαλλία ἀνεσκήρτησεν ἐκ χαρᾶς καὶ διαταγαὶ ἀμέσως ἐδόθησαν ἵνα ὁ στό-

λος τύχη ὅσον οἶόν τε μεγαλοπρεποῦς ὑποδοχῆς.

Ἡ Τουλῶν, ὁ πρῶτος πολεμικὸς ναύσταθμος τῆς Γαλλίας, ἠτύχησε νὰ ξενίσῃ πρῶτῃ τοὺς φίλους Ρώσους, ἐπίσημον δὲ πρόγραμμα ἐξεδόθη ὀρίζον τὰ τῆς ἐσπῆς. Πολὺ δύσκολον εἶνε νὰ σχηματίσῃ τις πλήρη ἰδέαν τῆς κινήσεως, ἥτις ἐδρασίλευεν ἐν Τουλῶνι, κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως τοῦ Ρωσικοῦ στόλου. Ἐν ταῖς ὁδοῖς, πλατείαις, προκομιαὶ καὶ ἐν γένει ἀπανταχοῦ τῆς πόλεως, μεγαλοπρεπῶς ἐστολισμένης διὰ Ρωσικῶν καὶ Γαλλικῶν χρωμάτων, δυσκόλως ἠδύνατο τις νὰ βαδίσῃ. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἐξαιρετικῶς ἦτο λαμπρὰ. Οὐρανὸς ἀνεφέλος, ἥλιος ἀκτινοβόλος καὶ καυστικός. Ἀπὸ τῆς ἐβδόμης καὶ ἡμισείας πρωΐνης ὥρας οἱ ἐκεῖ ἀριχθέντες ξένοι ἐπιβιβάζοντο πλοίων σημαιοστολιστῶν. Οἱ μὲν περιεφέροντο πέριξ τῶν Γαλλικῶν κολυσσῶν, αἱ δὲ ἀνήγοντο εἰς τὸ πέλαγος πρὸς συνάντησιν τοῦ Ρωσικοῦ στόλου. Καθ' ἐκαστὴν στιγμὴν ἀτμόπλοια πλήρη ἐπιβατῶν ἀφικνοῦντο ἐκ Μασσαλίας. Τὴν ὀγδόην ἀκριβῶς ὥραν δώδεκα Γαλλικὰ τορπιλλοβόλα ἐξῆλθον τοῦ παλαιῦ λιμένος τὴν δὲ 8 20' ἐδόθη σημεῖον πρὸς ἀναχώρησιν ὑπὸ τινος καταδρομικοῦ α' τάξεως. Τὰ δώδεκα πλοῖα ἀπέπλευσαν πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Ρωσικοῦ στόλου, μετ' οὗ πολὺ δὲ ἐξηφανίσθησαν ἐν τῷ ὀρίζοντι νοτιοδυτικῶς. Τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐφάνη μακρόθεν ὁ Ρωσικὸς στόλος. Τρεῖς κενονιοβολισμοὶ ἀντήχησαν πάραυτα. Ἡ στιγμὴ ἦτο ἐπίσημος. Ἡ παράταξις τῶν ἐκεῖ ναυλοχούτων Γαλλικῶν πλοίων πρὸς ὑποδοχὴν τῶν Ρωσικῶν ἦτο τι μεγαλοπρεπές. Μετ' ὀλίγον, ὁ Ρωσικὸς στόλος προπερυσόμενος ἔχων δ' ὀπισθὲν τοῦ τῆς ἐλασρῖν μοῖραν καὶ τινὰ μεγάλα ἀτμοκίνητα, ἔκαμεν ἐλιγμὸν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα. Ἐπὶ κεφαλῆς ἦτο τὸ θωρηκτὸν «Ἰμπεράτορ-Νικολάι-Ιος» εἶρον σημαίαν μιστάρχου τῆς μεσογείου καὶ ἀκολουθοῦμενον ὑπὸ ἑτέρων ἄσκαρων. Τὴν 12 20' ὁ ναύαρχος Ἀβελάν ἐπιβίβασθεὶς τῆς λιμβου του φερουσης τὴν ἐθνικὴν τῆς Ρωσσίας σημαίαν,

Στην θύνητο εις την λιμένα, συνοδεύ-
όμενος υπό του επιτελείου του και των
λοιπών κυβερνητών, στείρις ήκολού-
θουν εντός άλλων λέμβων. Δίκα και
τρεις κανονιοβολισμοί αντίησαν α-
μα τή, εν τώ λιμένι εισέδω του ναυ-
άρχου, όστις μετ' ολίγων πλησιάσας
εις την προκυμαίαν άπεβίβάσθη. Εκει
έτυχε τό πρώτον ήποδοχής παρά του
λιμενάρχου, άκοιούτως δε συνοδειό-
μενος υπό τιμητικής φρουράς γυρο-
φυλάκων ώδηγήθη εις τό ναυαρχείον.
'Ο επί των ναυτικών της Γαλλίας ύ-
πουργός και ό διευθυντής του ναυαρχεί-
ου της Τουλώνος, συνοδειόμενοι υπό
του επιτελείου αυτών ήλθον όπως
ύποδεχώτι τον ναύαρχον Άβελάν
εις την θύραν, ενώ ή φρουρά, οι τυμ-
πανισται και σαλπικται τώ άπέδι-
δον τιμάς, ή δε μουσική του πληρώ-
ματος επί της εξέδρας της πλατείας
των 'Οπλων, άνέκρουε τον εθνικόν υ-
μνον της Ρωσσίας.

Η εγκάρδιος αυτή ήποδοχή διήρ-
κεσεν επί πολύ. Αντηλλάγησαν εγκω-
μιώδεις λόγοι ύπέρ των δύο φίλων έ-
θνών και των δύο ναυτικών. Κατά
την έξοδον αι αύται τιμαί άπεδόθησαν
πρός τον Ρώσον ναύαρχον, όστις μει-
διών, έπανήλθεν επί της προκυμαίας,
ένθα έπιβιβάσθεις της λέμβου του δι-
ηυθύνθη προς τό Formidable όπως έ-
πισκευθή τον ναύαρχον Boisouly. 'Ο
κυβερνήτης του ένεργου στόλου περι-
στοιχούμενος υπό δύο ύποναυάρχων,
του επιτελείου του και όλων των κυ-
βερνητών των πλοίων, ήποδοχθη τον
ναύαρχον Άβελάν πλησίον της άνα-
βάθρας, ενώ ή φρουρά παρουσίαζεν ό-
πλα, ή δε μουσική άνέκρουε τό εθνι-
κόν της Ρωσσίας έμβατήριον. Η έ-
πισκεψίς διήρκεσε περί τά είκοσι λε-
πτά. Μετά ταύτα έπισκέψατο τον
κυβερνήτην του έν έρεθρία στόλου, έ-
πί του θωρηκτου «du la Jaille», έρ-
ού αι αύται τιμαί τώ άπέδόθησαν, και
έπισκεψεν εις τό πλοίον του ένθα με-
τά τινάς στιγμάς τίσσαρες γάλλοι
ναύαρχοι ήλθον να τον έπισκεθώσιν.
Πά τες ουτοι έτυχον ήποδοχής μεθ' ό-
λων των τιμών των όφειλομένων εις
την ύψηλήν θέσιν, ήν κατέχουσιν.

Ην ή έκτη έσπερινή ώρα. Η προ-
κυμαία, τά παρόντα και οι έξώσται
των οικιών ήταν πολύ στενά ώστε να
περιλάβωσι τό πλήθος όπερ ήρξατο συν-
στίζομενον από της 2—3 μ. μ. όπως
παρεμεινθη κατά την άποβίβασιν του
ναυάρχου. 'Αμ' ώς έράνη, έκατόν χι-
λιάδες θεατών καθ' όλην την προ-
κυμαίαν ήρξαντο φωνοούντες επάνειλ-
λημμένως «Ζήτω ή Ρωσσία!» φρενη-
τιώδη δε χειροκροτήματα συνώδευσαν
τάς ζητωκραυγάς. 'Ο ένθουσιασμός εις
άπερίγραπτος. 'Ο ναύαρχος του Ρωσ-
σικου στόλου διέ της μεγαλοπρεπειας
αυτου επείσε τον θαυμασμών όλου
εκείνου του πλήθους, όπερ άπατών
εις τούς χαίρετισμούς του χειροκρο-
ται εν νέον και εκραύγαζε «Ζήτω ή

Ρωσσία! Ζήτω ό Τσάρος! Ζήτω τό
Ρωσσικόν ναυτικόν!»

Νομίζω ότι ουδέν άλλο εν τώ κοί-
σμω ήδύνατο να συγκινηση τσοούτον
την καρδίαν του ναύάρχου Άβελάν
εκπρωσωμένου τον Τσάρον και το
Ρωσσικόν έθνος, όσον ή δημοτική αυ-
τη ήποδοχή και αι ζητωκραυγαί, αι
έξερχόμεναι εκ των μυχών της καρ-
διάς εκάστου.

Ο ναύαρχος της Ναυ πρώτος ήπεδι-
χθη τον ναύαρχον, έν παρουσίασε προς
τον δήμαρχον της Τουλώνος, περι-
στοιχούμενον υπό του δημοτικού συμ-
βουλίου, και λοιπών άπεσταλμένων
διαφόρων έπαρχιών. Κατά την πα-
ρουσίασιν αι μουσικαί άνέκρουσαν δι-
αδοχικώς τον Ρωσσικόν ύμνον και
την Μασσαλιώτιδα έν μίση ζητω-
κραυγών. 'Ο ναύαρχος Άβελάν προ-
έδήλωσε συγκεκινημένος, έν έπαυε σει-
ών του πλοίου του και έπα ηλειμμένως
φωών μετά των αξιωματικών του :
«Ζήτω ή Γαλλία!»

Ο δήμαρχος ωμίλησεν ως άκο-
λούθως :

«Ναύαρχε,
Τό Ρωσσικόν ναυτικόν έτυχε αδελ-
φικής δεξιώσεως παρά του Γαλλικου
ναυτικού, ήδη δε παρ' ολοκληρου του
Γαλλικου λαου.

Οι ά αντιπρόσωποι των επαρχιών
των μάλλον άπομεικχυμένων ήλ-
θον προς ύμας, διακαώς έπιθυμούν-
τες να παρεμεινώσι κατά την άφιξίν
σας, ένα σας διαβιβάσωσι τάς συμπα-
θείας της Γαλλίας προς την Ρωσσί-
αν, ή εκπρωσωπέτε τσοούτον εύγε-
νός.

Τά αίρετά ταύτα μέλη της χώρας
μας συναθροισθέντα έν τώ δημαρχείω
της Τουλώνος, ήτις πρώτη έν Γαλ-
λία έσχε την ύψηλήν τιμήν να σας
χαίρετιση, ή ήλθησιν να δείξωσι κα-
λώς εις την Ρωσσίαν ότι, έν τή γλώ-
σσά μας, ελαι αι καρδιαί όμορφονούσιν,
δτι έν αίσθημα μάς έμφυχί όλου-
σί ένθουσιώδεις ζητωκραυγαί ολοκλη-
ρου της Γαλλίας, ήν μέλλετε να διελ-
θητε, θα σας άποβιβάσωσι πόσον βαλεια
ειν' ή άγάπη του λαου μας προς τον
ύμέτερον. Η πόλις της Τουλώνος εί-
νε ίδια εύτυχής διότι πρώ τιμηθη διά
την έπισκεψίν ταύτην, ήτις θα έμπε-
δώση την φιλιαν των δύο μεγάλων έ-
θνών, και ήτις άποδεικνύει τάς σχέ-
σεις αυτών. Η πόλις της Τουλώνος
ούδέποτε θα λησμοιήση την τιμήν
ήτις τή έγίνετο σήμερον.

Ναύαρχε, έν όνόματι του πληθυσμου
της Τουλώνος, σοί εύχομαι τό : ως
εύ παρίστης, έν όνόματι του δημοτι-
κου συμβουλίου σε προσαγορεύω.

Ο ναύαρχος σφίγγων τάς χείρας
του κ. δημαρχου τώ είπεν έπόσον
συκεκινήθη εκ της μεγάλης ταύτης
ήποδοχής, ήτις θάρση επόχην εις
τό χρονικά της Ρωσσίας, και ότι έν
ήδύνατο να τώ εκράση κάλλιον την
έγνωμότην του και την του Ρωσ.

αικου λαου ειμή, φωνών εκ βάθους
καρδιάς. «Ζήτω ή Γαλλία!»

Αφού διαπίστεινε φιλικούς τινάς λό-
γους προς εκάστον των άπεσταλμένων
ώδηγήθη εις τό δημαρχείον. Ο ναύ-
αρχος κατά τό μάλλον συγκεκινημένος
εκ της αδελφικής δεξιώσεως, ήτις τώ
έγίνετο, παρουσίασθη τρις επί του έ-
ξώστου : την πρώτην σειράν τον πλοίου
του εκραύγαζε «Ζήτω ή Γαλλία» τό
πλήθος απήντα «ούρρα! Ζήτω ή Ρωσ-
σία!» Τή, δευτέρα φράσιν κρατών πο-
τήριον πλήρες ήαμπνίου εκραύγαζε
«Πίνω ύπέρ της Γαλλίας». Τέλος την
τρίτην φράσιν ό ναύαρχος έμεινεν επί
τινας στιγμάς επί του έξώστου χαιρε-
τιζων επυχαιρτως καθ' ή στιγμήν
ήτοιμάζετο ναποστυθή, πρόσφερε διά
τρεμούσης φωής τάς λέξεις ταύτας :
«Φίλοι μου, εύχαριστώ Ζήτω ή Γαλ-
λία!» Τούς λόγους τούτους, φρενητι-
ωδεις ζητωκραυγαί επήκολούθησαν. ()
ναύαρχος επί του έξώστου έμεινεν ως
έν έκστάσει. Το πλήθος χειροκροτή-
σεν εν νέον, κράζον «Ζήτω ή Ρωσσία!»
'Ο ναύαρχος έκλινε χαιρετιζων άκό-
μη απαξ, είτα ό άπεσύρθη έν τώ μέ-
σω ζητωκραυγών ύπέρ της Ρωσσίας
του Τσάρου και του Ρωσσικου ναυτι-
κου. Μετά πολλής δυσκολίας, ως εκ
του συνωστισμένου πλήθους, έξελθών
του δημαρχείου, επεβιβάσθη της λέμ-
βου του, αναχωρών δ' εκραύγαζε μετά
των αξιωματικών του «Ζήτω ή Γαλ-
λία!»

Ο ύπουργός των ναυτικών ήποδε-
χθεις τον ναύαρχον έν τώ ναυαρχείω
ώμίλησεν ως ήξης :

«Ναύαρχε,
Υπερπρωσομαι εύχόμενος σοι έν
όνόματι της Δημοκρατίας τό : ως εύ
παρίστης! αι γροολογιαί 1891 και
1893 ήα μείνωσιν άνετίτηλοι, τά δύο
μάτα Κρονστάδη και Τουλών θα μεί-
νωσι διά παντός επυχαιρουμενα έν
ταίς καρδίαις μας.»

Ο ναύαρχος Άβελάν ήυχαιρίστη-
σε τον ύπουργόν διά την εύγενή ήπο-
δοχήν και τώ είπεν ότι έν όνόματι
της Ρωσσίας, του Τσάρου μας και του
ναυτικού, δέν θα είξουρον να σας είπω
τιμάλλον εύχαριστων ή τάς λέξισαύ-
τας «Ζήτω ή Γαλλία!»

Ούτως έληξεν ή έσρη της 13 'Ο-
κτωβρίου. Ο Ρωσσικός στόλος θα παρ-
μεινθη έν Γαλλία επί δέκα πεθήμερον,
αι έσρηται, ως έν ιδιαιτέρω προγραμα-
τι έδημοσιεύθη, θα διαρξέσωσι μέχρι
της ημέρας της αναχωρήσεως του
Ρωσσικου στόλου. Τήν 16 'Οκτωβρ. ό
ναύαρχος μετά του επιτελείου του άε-
χώρησαν εις Παρίσιους : άπερίγραπτος
ή γενομένη έν τή πρωτευούση ήποδο-
χή μέγας ένθουσιασμός ύπέρ των
Ρώσων επικρατεί καθ' άπασαν την
Γαλλίαν, ήδη δε θεωρείται βεβαία ή
συνμαχία των δύο μεγάλων Δυνάμεων,
κατά τάς ημέρας ταύτας ουδέν άλλο
άκούει τις ειμή τάς λέξεις Γαλλία,
Ρωσσία, Αί έγχώρια έρμηριδες καθ'

έκαστη άποβιβούσιν ολοκληρου, στη-
λας : τάς Γαλλο-ρωσσικας έσρητας.
'Ως νυστόν, μετά την έπισκεψίν του
εις Παρίσιους, ό ρώσος ναύαρχος θα
έπισκεψθη πρώτον την Λυών, είτα δε
την Μασσαλία. Εν μέν τή Λυών ό
ύπουργός του Εμπορίου θα εκπρω-
πέυση την κυβερνησιν, έν δε τή Μασ-
σαλι ό ύπουργός των Οικονομικών. Ο
κ. Puyral βουλευτής της τελευταί-
ας τούτης πόλεως, ενεργεί παρά τώ
πρέσει της Ρωσσίας, όπως έν τών
ήγκυροβλημένων έν Τουλών πλοίων
στα ή εις Μασσαλία την έρσιθέσταν
ήμερν διά την έπισκεψίν του Ρώσου
ναυρχου. Αι λοιποι Δυνάμεις βεβαίως
μετα δούθυμίας θα είδον τάς στενάς
τάτας σχέσεις Γαλλίας και Ρωσσί-
ας. Υπολείπεται νύν να ιδώμεν όποιās
συνεπειας θα έχη ή θερμή αυτή δεξι-
ωσις ή γενομένη προς τούς Ρώσσους.
I. N. Δ.

Ο ΕΛΛΗΝ ΠΡΟΣΕΝΟΣ.
ΕΝ ΔΕΜΗΣΣΩ.

Μόλις την μεσημβριαν της σήμερον
έγνωσθη ένταυθα ότι προέχειτο να έ-
πισκεψθη την πόλιν ημών ό έν Κύπρω
αξός, πρόξενος της Ελλάδος κ. Κ.
Παυριάζ και άμα τώ ακούσαστι οι
κάτοικοι Δεμησσού έξεδήλωσαν την
έπιθυμίαν να ύποδεχώσιν αυτόν με-
τά της προσήκουσης τιμής, έφ' ω και
διόρισαν : επιτροπήν, όπως χαίρετι-
σγη αυτόν επί του ατμοπλοίου. Πολύ
πρό του κατάπλου του αυστριακου ά-
τμοκινήτου κόσμος πλούς άνέμεινεν επί
της αποβάθρας, άμα δε τή άγκυροβο-
λήσει αυτου λέμβος, έφ' ης έμμάτι-
ξεν ή ελληνική σημαία, προσήγγισε
τό ατμόπλοιον φέρουσα την επιτροπήν,
ήτις προσήγγευσεν τον κ. πρόξενον εκ
μέρους της ελληνικής κοινότητος Δε-
μησσού διά του «ώς εύ παρίστης». Περ-
ι τήν έσδύμενην έσπερινήν άπεβιβά-
σθησαν ό Κύριος και ή Κυρία Παυρι-
ζ, τό δε επί της αποβάθρας άπειρον
πλήθος έξητωκραύγαζε φρενητιώδεις
κατόπιν συνθήματος «ύπέρ του άντι-
προσωπου του Βασιλέως μας», «ύπέρ
του ελληνικου έθνους» και «ύπέρ της
ένώσεως. Οι ξένοι προφανώς συγκεκινη-
μένοι ήυχαιρίστησαν τό πλήθος, όπερ
ήκολούθησεν αυτου : μέχρι της είκίας,
έ ή κατέλυσαν. Κατά την διάβασιν
του πλήθους ό αντιπρόσωπος Δεμησ-
σού — Παξου κ. Σωκράτης Φραγκού-
δης έδω εκ του παραθύρου της οικίας
του τό σύνθημα της ζητωκραυγήσεως
ύπέρ του ελληνικου έθνους, εις ό τό
πλήθος βροντοφώνως απήντησεν.

Τά πλοία ήσαν σημαιοστόλιστα,
ως και τό Γυμναστήριον, ευτινος ή κυ-
αίολευκος θα κυματιζή καθ' όλην την
ένταυθα διαμονήν του λαοφιλουσ προ-
ξενου. Οι Έλληνες κάτοικοι και αι διά-
φοροι άρχαι και έπιτροποι της κοινό-
τητος θα επισκεθώσιν αυριαν τό προ-
ξενικόν ζεύγος.
Δεμησσοός 26 88βριου 1893.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Επί μίαν όλην εβδομάδα συνεδριάζον τινι κακούργου δικέον εν Λευκωσία υπό την προεδρίαν του αρχιδικαστού της νήσου κ. Α. Σμύη, κατεδικάσε με ταξύ πέντε επί πρόσωπα κατηγορηθέντων, δύο εις θάνατον, τόν Κυριακόν Χ. Μιχαήλ και Αχμέτ Ιμπράχιμ Μιναρην, τούς δ' άλλους έλλείπει μαρτυριών απέλυσε.

Κατεδικάσεν εις εξεστῆ θάνατον τινι θύμα τον Αλή Χ. Αλεττινόν ονομαζόμενον, κατηγορηθέντα ότι ήσέλησεν παρά φύσιν επί δεσφούς κόρης.

Κατεδικάσεν εις τριετή φυλάκισιν τον Κυριακόν Χ. Μιχαήλ εκ Κάτω Ζώδιας, κατηγορηθέντα επί κλοπή και εις εξεστῆ τον Μιχαήλ Γρακουμήν εκ Πεδοσλα, όστις κατηγορηθή επί τρυμνισμῶ.

Αξία παντός έπαίνου τυγχάνει ή υπό την προεδρίαν του Διοικητού κ. Κίγκ αξιότιμος δημοτική Επιτροπή Λευκωσίας, ότι προσούστα περί της ύγειας της πόλεως απέφασεν την επισκευήν του όχετου Κοπρία, όστις ένεκα των εν αυτώ ακαθαρσιών καθίστατο έστία νοσημάτων. Η έργασία αυτή τεθείσα εις μειοδοσίαν κατεκυρώθη ήδη εις εργολάβον άντι λιρών 655.

Τῆ παρελθούση κυριακή άρρίκετο εν ταύθα ο κ. Καταλάνος, καθηγητής των μαθηματικών, όστις ανεχώρησεν αύθιμερόν εις Λευκωσίαν, όπως αναλάβη τά καθήκοντά του εν τῷ αυθῆ Γυμνασίῳ, εϋτω δε διά του λίαν επεξίως γενομένου διορισμού αυτού συμπλη-

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ.» Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ.

Κατά μετάρσιον εκ του Γαλλικού (ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΝΥΚΤΙ ΚΕΦ. VII. ΠΩΣ Η ΤΥΧΗ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΕΥΝΟΙΚΗ Τῷ ΚΥΡΙῷ ΑΜΒΡΟΣΙῷ.

Ο βοήθος ούτος δέν ειχεν ήδη ρίψη τό βλέμμα επί του χητέλλογυ των δεσμοτιών και ή γένει πανάπειαν, ότι συνέθη εις τόν εν τῷ έρμαριῳ του Θωμαί Σιλβα εύρεθέντα κεικλειμένον αστυνομικόν πράκτορα Έγειρας λοιπόν τό βλέμμα ότε ήκουσε τόν χαιρετισμόν του και άποδούς τόν ιδικόν του ειπεν αυτῷ φιλικῶς: —Πόσον πρωί ήλαθε ιδῶ σήμερα, κύριε Άμβρόσιε!

Μετά τας λέξεις ταύτας, αϊτινες προεφέρθησαν άνευ της ελαχίστης εϊρωνείας, ή αφεμα-

ρούται τό προσωπικόν τωνκαθηγητών.

Η εξής αξιοσημείωτος υπόθεσις: Ήξεδικασθη χθές εν τῷ Έπαρχιακῷ Δικαστηρίῳ Λάρνακος: Χωρικός τις εξ Αραδίππου κατηγορηθή ότι κατά την νύκτα της 4ης Ιουλίου, επέτιθη μεθ' έτέρου, συιτρόφου του, κατά τινος κρεμνι συγλωίου των και άπέκοψε διά των οδόντων του, τόν υς αυτού. Κατόπιν έπικρών ένδειξεων της ένοχής των τό δικαστήριον κατεδικάσε τόν μεν πρώτον, εις ένός έτους φυλάκισιν, τόν δ' έτερον εις τρίμηνον, άμροτέρους δε εις τρίμηρον άποζημίωσιν, ήν άπέτιτωσι τῷ κολαθωθέντι και εις τά έξοδα της δίκης. Τό δικαστήριον περιπλέον έχαρκτηήρισε, λίαν δικαίως, τήν πράξιν θηριώδη.

Ευχαριστως μανθάνομεν, ότι νέα Λίσχη συνίστη εν Λεμησῶν υπό την έπωνυμίαν «Τό κέντρον των φιλελευθέρων.» Εύχόμεθα υπέρ της προόδου της.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ.

Παρισινόν οικονομολογικόν φύλλον γράφει τῆ παρελθούση εβδομάδι τά εξής σχετικῶς πρὸς τά έλληνικά χρεώγραφα: «Λέγεται ότι προοιωνίζεται άπό του νῦν ή βελτιώσις των έλληνικών αξιών. Οι παρισινοί οικονομολόγοι συνεφώνησαν, ως λέγουσι, μετά της έλληνικής κυβερνήσεως επί τινων σημείων, σχετιζομένων πρὸς τόν αναδιοργανισμόν του επικρατουέντος οικονομολογικού ζητήματος και πρὸς γενι-

τοπρίδοτον έκτήτατο θάρρος. —Βεβαίως, προσέθηκεν ή επί του θυσίου κηθισατος, όστις φύσει ήρρίσκετο να φιλορη, έβθαιώθητε ότι πάντες οι έντομοι κύριε, εις ή άστυνομία ενεπιστεθῆ εις τόν εξάδειρόν μου Στέφανον εις εν πληρεί τάξει και έρχεσθε. . . —Ναι, ναι, ειπε διακόφας αυτόν, έκκα τήν εκθεσίμου και τῶρα χωρίς να χάτω ούδε λεπτόν πρέπει να υπάγω εις τού Πρωτοδικαστού τῶ. εγκληματιών, ίνα τῷ αναγγείλω ότι δεσμών τις κρύπτει τό ληθές αυτού όνομα, τό όποιον όμως κάλλιστα γνωρίζω και επί του όποιου έχω σπουδαίας πληροφορίας ν' ανακοινώσω. —Πολύ καλῶ, πολύ καλῶ, σῆς παρακαλῶ να με άκολουθήσῃτε όπως σῆς άνείω παρευθῆς τήν θύραν. «Και μή ζητῶ καλύτερον τούτου;» ειπε καθ' έαυτόν ο Άμβρόσιος. Η κλεις περιεστράφη έντός του κλειθρου, ή θύρα ήνοιχθη και ό σερματοπρόβητος, άφου έχαιρέτισε φιλικῶτα τόν άνέλπιστον, αυτόν έλευθερωτήν, εύρέθη εν τῆ οδῷ, καλυπτομένη κατ' έκείνην τήν ώραν υπό πυκνῆς βμίγλης, ήτις δέν επέτρεπε να διακρίνη τις και τά πλησιέστερα αυτῷ αντικείμενα. «Αναμειβόμενος, ειπε μετ' ανεκράστου χαράς ο σερματοπρόβητος, ό ούρανός και ή γῆ συντελοῦσιν εις τήν έμῆν σφαιρίαν.» II. Έκωφεληθείς ο ήρωις μετε του ζόφου της

κην βελτιώσιν των έλληνικών οικονομικών. Λέγεται δ' επείσης ότι εκ τῆ συμφωνία ταύτη μέρος έλαβον και οι εν Λονδίνω οικονομικοί κύριοι.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ.

Πιστώσις 50 εκ τριμμυρίων θα ζητηθή πρὸς τού κινουβουλίον δια τήν ναυπήγησιν και τόν όπλισμόν θωρηκτων.

Λέγεται ότι οι γερμανοί τραπέζιται, παρ' ών εξητήθη δάνειον εν Ιταλία, άπεφάνθησαν ότι πρέπει να τεθῶσι τά Ιταλικά οικονομικά υπό έπιβλεψιν. Η είδησις αύτη παρήγαγε ζωηράν συγκίνησιν, ήναγκάσθη δε και ή δημοσιεύσασα αύτην έφημερίς να τήν διζψεύσῃ.

Κατά τας βυζαντινάς έφημερίδας δι' έγκυκλίον της τουρκικής κυβερνήσεως γνωστοποιείται ότι του λοιπού παρέχεται εις τούς ληστὰς άμνηστία μετά προηγουμένην γνωμοδότησιν της Πύλης και έπομένως αίρεται τό μέγρι τούδε σύστημα, καθ' οί ληστὰι ήμνηστεύοντο δια χρηματικής έγγυήσεως.

Πρίν ή λήξη ο αϊών ούτος θα περατωθη κατά πάσαν πιθανότητα, ό μέγας σιδηρόδρομος της Ρωσσίας, δι' ούτό κράτος των Τσάρων θα συνδεθῆ πρὸς τόν ειρηναιόν ωκεανόν. Ο σιδηρόδρομος ούτος θα έχη εν έλω έκτασιν 7,588 χιλιομέτρων, έναρξίς δε του κολοσσίου έργου έγένετο εκ των δύο άκρων. Πρὸ τινῶν ήμερῶν εισήλθον εις τόν πεταμόν Γενήσεύ τά ατμόπλοια δι' ών θα μεταφερθη τό υλικόν, ή εύκολία δε της μεταφοράς θα επισπεύσῃ τήν κατασκευήν.

Ο Τσάρος έτηλεγράφησε πρὸς τόν κ. Καρνῶ όπως εκφράσῃ αυτῷ τήν

ήμέρας άφίκετό έσπευσμένως εις τήν οδόν των Αρκάτων, όπου εύρίσκετο τό οικηριό του. Εισελθόν ένκατέθηκε ταχέως εν τῷ ζωστήρι αυτού ποτόν τι άρεκέτῳ στρογγύλον, ύπόλοιπον των αισχρών αυτού οικονομικών, έκκαμε δέμας τι ναυτικού ήματισμού έπιμελῶς τοποθετημένου μετ' άλλων άλλων έντός έρμαριου τινός, όπερ άνόμαζεν σερμαριον του μεταμπίσεων, ο βοηθούμενος δε υπό μακράς ράβδου έπέπηξεν αυτό έντός της καπνοδόχης. Κατόπιν θέλωμεν έδῆ πρὸς τινι σκοπόν. Περιεβλήθη ένδύματα κληρικου, έπωφελοόμενος δε της επικρατούσης είσετι διμυγλώδους καταστάσεως της άτμοσφαιρας, εξήλθε τῆς Λισθῶνος χωρίς να επισύρῃ ουδένος τήν προσοχήν. Ένοιε ότι δέν ήδύνετο να διακριφῆ πλέον εν Πορτογαλλία, διό και έλαθεν άνευ διαταγμού τήν εις τήν Λερίδα άγουσαν, πόλιν της Ισπανίας, γειτνιάζουσαν πρὸς τά πορτογαλλικά σύνορα.

Αναμειβόμενος έλεγε καθ' έαυτόν, έσπευσμένως θήμασιν οδούων, τό μέσον της υπερασπίσεως, όπερ έφείρον έφαινετο τούτοτο λυσιτελές, ώστε θέτων αυτό εις ενεργείαν ήθελον άπατήσῃ τήν δικαιοσύνην. Έν τούτοις έχων πάντα ύπ' όψιν επειδή ο λόγος εινε περί άγχόνης τό καλύτερον εινε να παρενθίσω μετ' αὔ έμού και του δικαστού άστραλῶ, τινα άπόστασιν. Έπειτα δε, προσέθηκεν, έπιθόμενος να στείλω κάθε άλλο πράγμα πρὸς τήν άπλήν μου άραν εις τόν κακούργον Θωμαί Σιλβαν. Όσαν δε διά τόν Πέτρον Σάγγ, άς τόν πέρ' ή φργή δέν θῆ τῆ

βαθείαν του συγκίνουσαν και όλην τήν εύγνωμοσύνην του επί τῆ λαμπρῶν ύποδοχῆ, ήν έκκαμεν ή Γαλλία εις τόν ρωσσικόν στόλον, λέγων, ότι αϊ νεαί αυται άποδείξεις της ζωηράς συμπαθείας προσθέτουσιν ένα δεσμόν εις εκεινους, όστινες συνδέουσιν ήδη τας δύο γῶρας και θα χρησιμεύσωσιν εις στηρίξιν της ειρήνης.

Περί της πληθούς των δώρων, άτινα προσηνήχθησαν εις τόν ναύαρχον Άβελάν, δύναται τις να σχηματίσῃ ιδέαν μανθάνων ότι εκ Παρισίων έπέμψθησαν κατ' εύθειαν εις Κρόνοστα εξήκοντα κιβώτια, έτερα δε έκάτον κιβώτια, έπιβιβάσθησαν επί της ναυαρχίδας. Φυσικῶ τῷ λόγῳ, τούαύτη δεξίωσις έτεποίησεν εν Ρωσσία εύαρεστοτάτην έντύπωσιν, δημοτικῶ δ' άρχαι και άλλα σωματεία έπεμψαν συγχαρητήρια τηλεγραφήματα. Ο πρόεδρος της εν Παρισίοις στρατιωτικῆς Λίσχης έλαβε τό εξής τηλεγράφημα: «Τό σύνταγμα των επικλήτων της ρωσσικής φρουράς πανηγυρίζον τήν επέτειον της εν Γόρνι Δούβνιακ μάχης, χαίρει επί της αδελφότητι πρὸς τόν ένδοξον γαλλικόν στρατόν και άναφωνεί: Ζήτω ή Γαλλία, ζήτω ο γαλλικός στρατός!» Όταν έβλαστήσαν άνα μέσον των λαών τούαύτα αισθήματα διπλωματικά διαπράγματεύσεις εινε περιττά και άπό τούδε ή διπλή συμμαχία ύφίσταται εσον και ή τριπλή στερεά.

Ο Τσάρος, καταλείπων τό φρένδεσβουργ ειπε πρὸς τόν Δανόν διαδόχον: «Εφ' όσον ο Θεός σκέπη τῆς ζωῆν των γονέων σου θα έρχώμεθα κατ' έτος εις Φρένδισβουργ, εὔθα διήλομεν τας τερπνοτέρας του θίου ήμῶν ήμέρας.»

Ο Γκουιῶ ο έπιφανής γάλλος μουσουργός, ο δαιμόνιος συνθέτης του Φιάουστ, απέβίωσεν εν Παρισίοις.

ΜΕΓΑΣΤΟΥ ΠΟΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΧΕΙΛΕΩΝ.

Κατά μήκος του μεγάρου του ίππίτου Μανδοτῆ έστεινέτο στενή οδός, εφ' ής υπήρχε μικρά τις θύρα άνοιγούσα και τόν κήπον. Δι' αυτής εισήρχοντο και εξήρχοντο οι ύπό τήν ύπηρεσίαν αυτού διατελοῦντες. Ολίγα τινα δήματα μακράν της θύρας πρὸς τήν έίρην τῆς οδού πλευράν ήγειρόντο δύο τοίχου, όστινες υπεβάσταζον οίκτρον τι σκηνώμα. Οι τοίχοι ούτοι προεξετεινοντο τούτοτον επί της οδού, ώστε έλαμβάνον τό τέταρτον του πλάτους αυτής και έσχηματίον είδός τι κοιλώματος, όπερ ήτο άρκετά βαθύ, ώστε να δύναται άνθρωπος να κρυφθῆ εν αυτῷ και να διαλάβῃ εν τῷ σκότει τήν προσοχήν των δεσποτιών, πολύ σπανίων άλλως τε εις τό μέρος τούτο μετά τας θυράς του ήλιου.

Ητο ή νύξ της δεκάτης Σεπτεμβρίου 1703. Άνθρωπός τις μετά προσολάξως κεικλυμένος διά μέλανος μανδούου κρύπτουτος τό κάτω ήμισυ μέρος του προσώπου αυτού έφαινετο παρμυνοῦων εις τό ύπεδειχθέν μέρος. Άφου έρριψε δεξιά και αριστερά έκαστικόν βήμα και άνέστρεψεν άπασαν τήν οδόν εισέδυσεν εις έκείνην των Αρκάτων ότε και εύρέθη άπέκρυπτε περιπάλου.

